

TARKUSEMALAKAS (PRADŽNJĀDANDA)

NĀGĀRDŽUNA

Sõnumitooja nr 4 (40), 1991

Sinu heade omaduste kasv sõltub sinust enesest, sinu tänane seisund sinu endistest tegudest. Milleks teisi süüdistada?

Ära tee teisele halba, ära kummarda tühiseid, ära loobu õilsate teest – see vähene on tegelikult palju!

Ükskõik, kas tehakse suurt või väikest tööd. Kui aga selleks oma parim antakse, siis tuleb öelda, et tehtud on lõvitöö.

Rõõmu järel tuleb kannatus, kannatuse järel rõõm. Inimeste rõõmud ja kannatused on nagu tiirlev ratas.

Kullid ei pea luike meeldivaks ega eeslid paljuteadjat. Rebased ei pea lõvi meeldivaks ega rumalad tarka.

Rumalatele jagatud õpetused ei rahusta neid, vaid hoopis ärritavad. Maole piima valades suurendate vaid ta mürgi hulka.

Kui sa ka kogu elu tapaksid, ei vähene sellest vaenlaste arv. Kui sa aga oled tapnud oma viha, siis oled tapnud tõelise vaenlase.

Ohtu tuleb karta vaid siis, kui oht pole veel saabunud. Kui aga oht on silme ees, siis tuleb püüda temast jagu saada.

Surm ei hakka ootama, kuni su tööd on tehtud. Seepärast tee homsed tööd täna ja õhtused tööd hommikul.

Kuningas ja pühak ei ole sarnased. Kuningat austatakse üksnes oma maal, pühakut aga kõikjal.

Tutvus üllaga ja vestlus targaga ning sõprus heldega ei põhjusta kurbust.

Rikkaid võib leida ka metslaste seast, julgeid võib leida ka loomade seast. Kõige erineva mõtet seletada oskavad targad on kõikjal haruldased.

Inimene võib tunda raamatutarkust, kui ta seda aga elus ei rakenda, on ta nagu pime, kes hoiab lampi käes, aga ei näe teed.